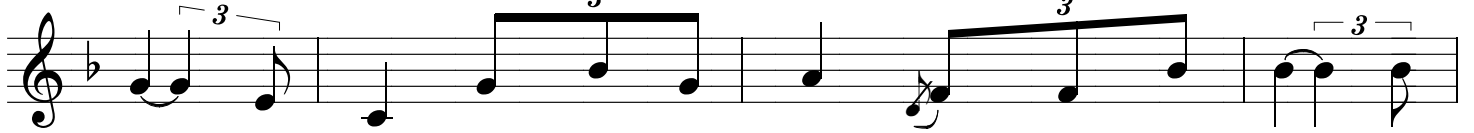

Có Ngài Đưa Lối

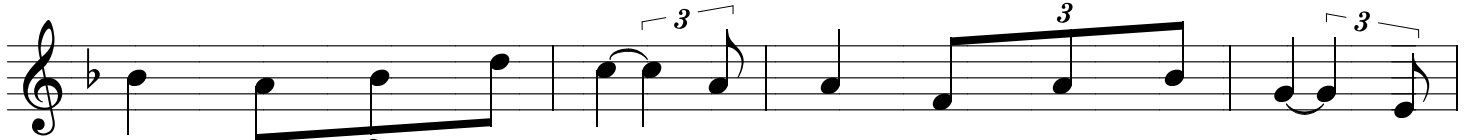
Trương Thế Bạch

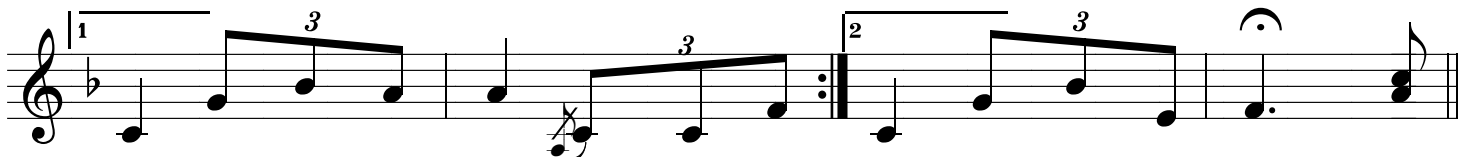
1. Thuyền đời con đi gian nan lạc trôi giữa dòng, dạt về nơi
như lênh đênh về nơi chốn nào, nguyện Ngài thương
2. Đường đời đam mê buông trôi về đâu hỡi người, đường đời thên
nan đau thương ngập trên lối về, một lòng trung

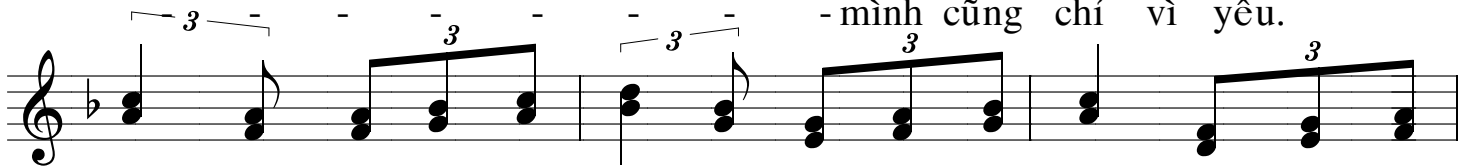
đâu giữa đời tăm tối mù khơi. Biển trời mênh mông con
con đưa về theo lối bình an. Vượt trùng sông sâu đưa
thang hoang lạc đi biết về đâu. Đường tình yêu thương, hy
kiên theo Ngài không chút từ nan. Một niềm tin yêu theo

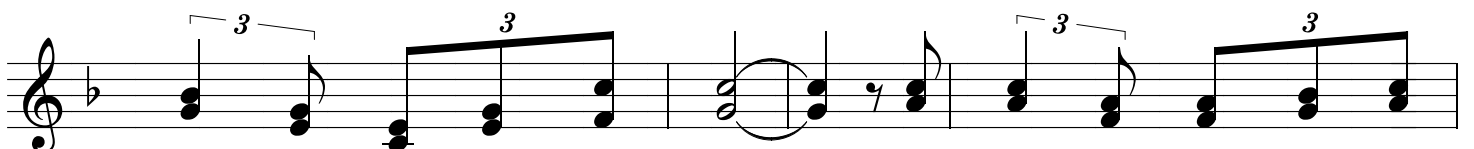
sao tìm được lối đi, con sao về nơi ước mơ, xin
con về nơi bến mê, đưa con về quê phúc vinh trên
sinh ngại chi hiển thân, gian nan đường đưa đến nơi Thiên
chân Ngài lên núi cao, khi xưa Ngài đã hiển dăng thân

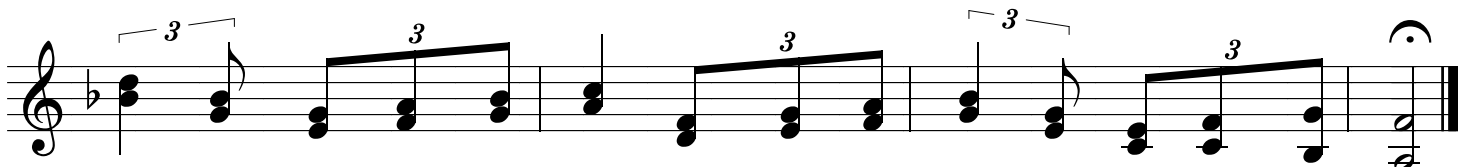
Ngài chỉ lối cho con. Dòng đời con
đàng cõi phúc an vui. Dù đời gian
- mình cũng chỉ vì yêu.

khởi thuyền đời con lướt sóng, có Ngài đưa dẫn lối, thuyền con thẳng

tiến đi về trời quê hương. Đưa con về miền quê yêu

dấu, trên dòng đời dương thế, thuyền con tới bến quê trời trên Nước Cha.